

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra I KJØGEBUGT

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 343. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703120280528/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Endnu en Kamp, den sidste Kamp;
 Og Fjendens Kraft er brudt.
 Det sidste Skuds brandrøde Damp
 Er Sejrens Festsalut;
 En Festsalut, en Sejrssang,
 Som toråner ud med myndig Klang
 Et lydeligt: Hold inde!
 Og sender saa sin Kompliment
 Den slagne, tapre Fjende.

Paa Linjeskibets høje Hyt,
 Hvor Admiralen staar,
 Der skingrer nu Trompeten lydt
 Og rundt Pokalen gaar;
 Man tømmer ud med tørstig Mund
 Hver Draabe til den blanke Bund,
 Og lytter saa til Talen:
 Den klinger fyndig, kort og sund
 Fra ham, fra Admiralen:

„ ... Ja, gæve Mænd! I mindes at
 I Gaar ved denne Tid,
 I Herrens lyse Sommernat,
 Vi stirred søvnløs did;
 Vor Hvile Fjenden fra os tog,
 Vor tavse Bøn til Herren drog,
 Om gunstig Gang i Legen.
 Nu: Herrens Haand for Flaaden slog,
 Og — Natten er vor egen!“ ...

Og Vinden rummer; Skødets Barm
 Staar hvæivet, fuld og rund;
 Og efter Kampens vilde Larm
 Er fulgt en Tavshedsstund;
 En Tavshedsstund; vor Mund er lukt,
 Vi følger Aftenbrisens Flugt
 Hen over Havets Vover,
 Hvor Bølgekorset luller smukt
 For Dødens Tang-Alkover.

De sank, — som Solen synker ned
 I Havets Moderfavn,
 Men Kjøgebugtens aabne Red
 Er døbt med deres Navn;

De efterlod et Navn, som vidt
 Skal spørges og skal nævnes tidt,
 Og farve Sømænds Kinder
 Med Aftensolens Kolorit,
 Med Glans af Stortids Minder.

FREGATTEN FREJA

Med Pres af Sejl for Dronningvind, „Vort Flag er Borgen for, at her
 Som kørtes den af Heste, Er ingen Kontrabande;
 En dansk Fregat ved Downs løb ind: Og den, som gaar vort Flag for nær,
 Den vilde Strædet gæste. Han faar en blodig Pande.“ —

Og Freja var Fregattens Navn; Og Skuddet gik, og Røgen fo'r,
 Det førte hun med Ære. Og Kuglen hørtes pibe;
 Og hun var gjort fra Spejl til Stavn Da blev der pebet „Klar“ om Bord
 Just som hun skulde være. I hvert af Britens Skibe.

Hun pyntet var fra Dæk til Fløj Og Lag mod Lag blev vekslet hvor
 Med lutter gode Klude, Kanoner kunde bære,
 Og førte med sig i Konvoi Og Freja talte stolte Ord
 En Flaade agter ude. For Flagets gamle Ære.

Og Chefen kigged ind mod Land Og Freja holdt ej op at slaa,
 Fra Skansens høje Trappe, Saa længe Evnen rækked;
 Og Chefen var en Hædersmand, Først da hun synkefærdig laa,
 Og han hed Peter Krabbe. Gik Flaget ned paa Dækket.

„Nu blier der Løjer, skal man se, Saa førtes hun som Vrag i Land
 Nu gør vist Britten Knuder; Med Huller gennem Kroppen,
 Jeg tæller en og to og tre Da hejste Fjenden højt paa Stand
 Opbraste Orlogsskuder.“ Det danske Flag i Toppen;

„Ja, der er hele seks saagar, Og svor en Ed, en britisk Ed
 Og alle viser Tænder; — Ved de latinske Guder:
 Nu, klar ved Skuddet, Gutter klar; „Vi glemmer ej, at „Freja“ stred
 Og vis, at vi dem kender.“ Mod seks af Englands Skuder.“